

was. 8) A on gdy przyjdzie, będzie karał świat z grzechu, i sprawiedliwości i z sądu. 9) Z grzechu mówię: iż nie wierzą we mnie. 10) A z sprawiedliwości; iż do ojca idę a już mnie nieujrzycie. 11) A z sądu, iż książę tego świata już jest osądzony. 12) Jeszcze mam wiele mam mówić: ale teraz znieść nie możecie. 13) Lecz gdy przyjdzie Duch prawdy, nauczy was wszelkiej prawdy: Bo nie sam od siebie mówić będzie, ale cokolwiek usłysz, mówić będzie: i co przyjsć ma, oznajmi wam. 14) On mię uwielbi: bowiem z mego weźmie a wam opowie.“

II. Parafraza. W. 5. Widząc Jezus uczniów swoich zatrwożonych przepowiednią o prześladowaniach, które ich w powołaniu apostolskiem czekały i ciężkim przejętych smutkiem na zapewnienie Boskiego miszra swego, że już w krótkce ich opuści: chce On pocieszyć ich stroskane umysły, i podnieść je do rozważania tej chwały, której On sam po odejściu do Ojca Swego dostąpi, i do rozpamiętywania tego pożytku, który na nich samych przez to odejście Jezusa spłynie. Przemawia tedy do nich: Teraz już się zbliża chwila mego rozstania się z wami. W krótkce bowiem powrócę do tego, który mnie posłał, — powrócę do Boga, Ojca mego, którego wolę spełniać tu przyszedłem na świat, a On uwielbi mnie. Wy zaś nie pytacie mnie, dokąd ja idę.

W. 6. Ale zajęci sami sobą, i nie więcej, nie pragnąc, jak abym wśród was zawsze widomie pozostał, zamiast abyście myśleli teraz o tém, dokąd idę i radowali się z tej chwały, która mnie po męce i śmierci krzyżowej czeka; wy zatapiacie się w trwodze udręczeń przezemnie wspomnionych, i smutek ogarnął was na wspomnienie, że już w krótkce od was odchodzę. Odwróćcie więc myśli wasze od tego, a zwróćcie je raczej ku tej chwale, do której ja idę, i zapytajcie się mnie: Dokąd ja idę? — bo i wy tam pójdziecie, tą drogą co i ja, drogą cierpień i śmierci męczeńskiej.

W. 7. W prawdzie smutek napełnił serce wasze na wspomnienie o rozstaniu się mojem z wami: ale zaprawdę powiadam wam, potrzeba i czas już po temu, abym ważną dla was prawdę odkrył, a wy uważnie dla własnego pocieszenia ją posłuchali. Potrzeba, abyście już poznali, że pożytecznie jest wam samym, abym odkupiwszy ród ludzki przez nadchodzącą śmierć krzyżową, odszedł widomie od was do Ojca mego. Bo zaiste jak długo tu wśród was widomie bawię, Duch św. pocieszyciel ów, o którym wam powiedziałem, że od Ojca i odemnie pochodzi, że Go w zastępstwie mojem poszlę od Ojca, aby was wzmocnił, wszelkiej prawdy was nauczył i w was zamieszkał (por. r. 14. w. 17.), nie przyjdzie do was, i tych darów swych wam nie udzieli. Przeciwnie zaś, gdy od was odejdę, gdy poniosę śmierć ofiarną i wstąpię na niebiosy, by do Ojca mego powrócić; wyjednam wam i wszystkim zwolennikom moim pocieszyciela Ducha św., i zapewniam was najuroczyściej, że go wam zeszlę od Ojca w zastępstwie mojem, aby was pocieszał i wspierał w ponoszeniu przeciwności, aby was jako Duch prawdy i miłości, od Ojca i odemnie zarazem pochodzący, oświecał, rady wam dodawał, wszystko, cokolwiek wam powiedziałem, przypominał, (porówn. r. 14. w. 28.) w powołaniu waszém Apostolskiem was utwierdzał, a w zastępstwie mojem działając, był wam zadatkiem mojej i Ojca mego ku wam miłości.